

Lomnické LISTY

Duben 2014

Číslo 04 Ročník XIV

Vydávání povoleno rozhodnutím OÚ V Jindřichově Hradci ze dne 27. 1. 1999, pod r. reg. MK ČR E 11681

Dne 30. dubna LP 2014
se v Lomnici nad Lužnicí koná

XVIII. REJ ČARODĚJNIC A BLUDIČEK

Program na Farské louce:

16.00 Stavění májky
18.00 Pohádka pro nejmenší
18.30 Slet čarodějnic a bludiček u Jordánku
19.00 Čarodějná škola I.
19.30 Taneční rej Magic Kids
& Fresh Jumpers & Větrnic
20.00 Čarodějná škola I.
Zábava s kapelou SECOND SERVIC BAND

Vstupné dospělí 30,-Kč Děti a čarodějnice zdarma

Nenechte si ujít

Lomnická čítárna
– každé pondělí
od 16.00

13. 4.

Velikonoční koncert
Tria Karageorgiev,
18:00 kostel
sv. Václava

28. 7.

Z babiččina kapsáře,
od 15:00 knihovna

8. 5.

Podvečer s Javoráčkem
17:00 knihovna

8. 5.

Pietní akt
a Benefiční koncert
sboru KOS

ZÁPIS K PŘEDŠKOLNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ

**PRO ŠKOLNÍ ROK
2014 – 2015**

Zveme Vás k zápisu do Mateřské školy
v Lomnici nad Lužnicí, který se koná ve
čtvrtek **10. dubna 2014 od 14 do 17 hodin**
ve druhé třídě MŠ.

Potřebné dokumenty obdržíte při zápisu.
S sebou prosím vezměte občanský průkaz.

Uvnitř najdete...

Informace občanům

Ze školy

Kultura

Ze spolků

Zajímavosti

Z ÚŘADU

Voličský průkaz pro Volby do Evropského parlamentu

Voliči, kteří se ve dnech voleb do **Evropského parlamentu**, tj. **23. a 24. května 2014**, nebudou zdržovat v místě svého trvalého pobytu, mohou si již nyní požádat o vydání voličského průkazu na Městském úřadě Lomnice nad Lužnicí, nám. 5. května čp. 130, kancelář matriky. Voličský průkaz opravňuje voliče, ve dnech voleb do EP, k hlasování v jakémkoliv volebním okrsku na území ČR.

Požádat o voličský průkaz můžete nejpozději do 08.05.2014 (čtvrtek) do 16 hodin. Přesto, že na tento den připadá státní svátek, na Městském úřadě Lomnice nad Lužnicí bude zajištěno převzetí případných žádostí o vydání voličského průkazu v době od 8:00 do 16:00 hodin.

Požádat můžete:

- osobně,
- písemnou žádostí opatřenou ověřeným podpisem voliče. Pro písemnou žádost o vydání voličského průkazu není žádný předepsaný formulář. V případě písemného podání, musí být žá-

dost MěÚ Lomnice nad Lužnicí doručena nejpozději do 07. 05. 2014 (tj. středa),

- podání v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem voliče, může být doručeno nejpozději do 08.05.2014 (čtvrtek) do 16 hodin,
- podání v elektronické podobě zasláné prostřednictvím datové schránky, může být doručeno taktéž do 08.05.2014 (čtvrtek) do 16 hodin.

Žádost – v případě písemného podání – musí obsahovat jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu a způsob doručení voličského průkazu. Požaduje-li volič jeho zaslání, uveďte i adresu, na kterou má být voličský průkaz zaslán.

MěÚ Lomnice nad Lužnicí bude zasílat a předávat voličské průkazy od 09.05.2014.

MěÚ Lomnice n. Lužnicí

INFORMACE OBČANŮM

Očkování proti klíšťové encephalitidě

Jako každoročně si dovoluji upozornit na problematiku očkování proti klíšťovce. Letos byla zima velmi mírná a tak přecházela bez větších škod obrovská populace klíšťat. O to je letos větší nebezpečí kousnutí klíštětem a následného zánětu mozkových blan.

Jistě, ne každé klíště je nakažené a ne každý onemocní po kousnutí. Nicméně riziko tím vzrostlo mnohonásobně.

Nejvhodnější termín aplikace očkovací látky je doba mrazů a kruté zimy, kdy riziko kontaktu s nakaženým členovcem v těch prvních 14ti dnech je minimální. Mrazů jsme se letos nedočkali, takže očkujeme průběžně.

Existuje tzv. zrychlené schéma očkování, kdy je zkrácen termín mezi první a druhou injekcí na čtrnáct dní. Je dobré, když v této relativně rizikové době není člověk kousnut klíštětem, ale i tato doba se jeví jako vhodná.

Bohužel v prostředí tržního kapitalismu vzrostla se zájme o očkování i cena očkovacích látek. Výrobci a distributoři reagovali na zájem bystře. Cena vzrostla prakticky o 80% na dosti vysokých 700,- Kč za jednu injekci.

Vím, není to málo. Prakticky to také znamená za 14dni utratit 1400,- Kč za osobu.

Nechci nikoho nutit do očkování. To si musí každý v hlavě srovnat sám. Následky klíšťovky mohou být fatální nebo může být člověk postižen trvalými následky.

Náhradním nedokonalým opatřením před atakováním klíšťaty může být ochrana repelenty, vhodnou obuví nebo speciálním oděvem. To nechrání ale proti nemoci.

Zvažte proto svoje finanční možnosti i nutnost očkování a podle toho se rozhodněte. Ještě je čas.

MUDr. R. Bílek

OD NAŠICH OBČANŮ

Poděkování

Děkujeme za pomoc a ochotu Dr. Bílkovi při léčbě naší maminky.

Za všechny Píchová

Lomnické zamyšlení

Tak jsem si v minulých dnech uhnal díky milované Slávii „hexnšus“ či housera. Vyhrál jsem 2 vstupenky v soutěži přátel Slá-

vie. Za těch více jak 60 let co jí fandím to však není jediné bolení. To jich bylo! A co jsme vytrpěli od těch nenáviděných Spar-

tanů! O tom však jindy. Při tom ležení na posteli mi prošlo hlavou mnohé. A tím to začalo. Jak tak ležím, vzpomněl jsem si

také na lomnické rody, takové ty tradiční, co plní Lomnické matriky již staletí. Já až náplava z 20. století z obou větví rodu.

Většina z Vás bude znát známou pověst o králi Václavu (a kdo ji nezná navštíví místní knihovnu a nastuduje za domácí úkol), který při průjezdu krajem zastavil se občerstvit ve známé hospodě „Pod Věží“. Tenkrát ještě nebyly příjmení, jen křestní jména a aby se občané rozlišili tak se používalo přízvisko. Tak plácnu třeba např. Janek – bradatej, Matěj – nosatej, kouknu na sebe a hned mne napadne Sídónus – lysej a tak podobně. Přítrž tomu udělala zmíněná návštěva krále Václava a v Lomnici vznikly významné a rozšířené rody Kartáků, Spěváků, Smutných, Veselých a také třeba snad i Noskové či Čeckové. Probírá-li se člověk v matrikách, tam se to těmito jmény jen hemží. Dobrat se jednotlivých větví těchto rodů, to dá makačku na mnoho večerů. A zase jsme se dostali zpět. Jak je rozlišit? A zase přišla na řadu přízviska. Tak jsem dál přemýšlel o těchto rodech. Co jich v Lomnici bylo, ale nějak se vytrácejí. Odstěhují se, vymřou po meči, nezanechají potomky a jméno zanikne.

Tak vezměme dříve nejrozšířenější lomnický rod, který zapustil své kořeny až v daleké Americe – Kartáky. První zmizel co mne napadá Vatlík, dále Bukač, Makovička, Urban, Houdek Barušky, či z trafiky na náměstí. Zmizel i rod profesora či důchodního. Posledního zástupce má Zuzanka. Kdysi slavný rod Kartáků rybníkových či radních nám vymírá po meči, stejně jako druhý rod na rynku.

Také Spěváci se ztrácejí. Pekař, krupař, holič, cukrář, z Vajbru, z Nového Města. Jedna osobnost ze Spěváků se stala obětí heydrichiády. Význačnou osobou byl ředitel školy Felix Spěvák. Skvělý člověk výrazných charakterových vlastností byl Václav Spěvák obchodník z čp. 7. Vzpomínám jak ještě po 60 letech žádal asistenta, mezi námi kluky, při bruslení polokroužků na Koňském. Byl také známý legionář. Pro nás zahrádkáře byl významným ovocnářem a funkcionářem pan Spěvák Bohumil – holič z čp. 392. V závěru loňského roku opustil naše řady Antonín Spěvák, bývalý ředitel Jitony v Klatovech.

Veselo tu v Lomnici také mnoho není. Zmizel rod krejčího, truhláře- rakvičkáře, druhého z Budějovické, od Koňáku, „z činžáku“ a tak prapor drží potomci holiče ze Sádecké.

Rod Smutných byl v Lomnici také velmi silný. Pocházel především z čp. 144. Na Budějovické rod obchodníka s textilem nám vymírá po meči, ve Školní to také na rozmach rodu nevypadá. S jedním z rodu jsem v Táboře postavil pěknou 4dráhovou kuželnu – Lomničáci! Také byl nepřetržitě 30 let předsedou kuželkářů v Táboře. Ve školním představení Sněhové královny hrál Káje. Nutno ovšem dodat, že Spěváci měli v této hře také zastoupení a to přímo v královně. O divadlech snad někdy příště. Aby to nedopadlo jako se vzpomínkami pana F. Čítka. Právil „jsem unaven přijď příště“ – a příště je záludný termín, mnohdy se nekoná.

V průběhu staletí se jména mění, jedna přijdou, jiná zanikají. Někomu se bude zdát 100let hodně, ale nenechte se mýlit, století uplyne jako nic. Až půjdete na procházku, navštívte lomnické hřbitovy a pozastavte ten uspěchaný život dnešní doby a rozhlédněte se. Jen mne mrzí, že vybetonujeme za miliony náměstí, vykácíme stromy, že dělají smet, ale nenajdeme „pětku“ na udržení hrobů významných osobností Lomnice. Kdo nezná svoji minulost

Zdeněk Zeman

O Seifertovi

*Měla bych jedno velké přání
umět, jak Seifert básně psát.
Čtu si je lačně, bez přestání
a nepostřehnu při nich ani,
že je to tak častokrát.*

*Když jsem ještě mladší byla,
neřekly mi ty verše vůbec nic.
Až nyní jsem je pochopila,
co všechno chtěl jimi básník říct.
A tolik si je oblíbila.*

*Když o mamince svojí psal
o odpuštění často prosil.
Však s láskou na ni vzpomínal,
celý život ji v srdci nosil
a nade vše ji miloval.*

*A přece jeho básně psané
jsou plné smutku, řekla bych.
Možná se pletu, nevím. Ba ne!
Nenapsat je, to byl by hřích,
že nečtla bych si dneska z nich.*

*Jak všechno dovedl on napsat!
O prostých věcech, které znal
Dovedl se tak s nimi laskat,
jim podobu do svých veršů dál
a ony žijí v básních dál.*

*Uměl psát o houslích, noži, mlýnku,
o vějíři i o dýmce,
o perle z moře na prstýnku,
co patřil jeho mamince,
když schoval si ho pro vzpomínku.*

*A také o domově psal,
kam se má člověk vždycky vracet,
kde s rodiči svými vyrůstal.
I když nám bylo už dávno dvacet,
neměli bychom tam cestu ztrácet.*

P. H.

Silnice, doprava a úrazy aneb záchranářská story na pokračování

Omlouvám se těm, které to nezajímá, těm, kterým vadí povídání o krvi a nemocích.

Ty prosím aby přeskočili tento článek.

Nejsem žádný grafoman, ale reaguji na zájem čtenářů, který mě i trochu zaskočil. Musím říci, že příjemně, ale také mě přivedl do rozpaků.

Také bych chtěl úvodem připomenout, že všechny osoby, děj i souvislosti jsou čistě náhodné. A ještě bych si dovolil upozornit, že stať je určena pro laickou veřejnost a kolegy prosím proto o nadhled a shovívavost.

Zima, dá-li se to tak říci, skončila skokem a s přibývajícím teplotami přibýlo i cyklistů a motocyklistů na našich už tak přeplněných a kapacitně nedostačujících komunikacích, které jsou mnohdy navíc v katastrofálním technickém stavu.

Za ty stovky služeb, za ty tisíce hodin ročně strávených na záchraně, v terénu v autě za všech podmínek, ve dne, v noci, v různých ročních obdobích, jsem toho již viděl hodně.

Osobně se divím, že při nedisciplinovanosti, bezohlednosti a rostoucí agresivitě řidičů i chodců je tak málo nehod. To není cynismus, to je fakt.

Nejsem profesionální řidič, přesto jsem mnohdy z toho, co vidím zděšen. Při kaskadérských kouscích, které vidáváme, bych čekal častěji horší následky.

Na několika příbězích bych chtěl ilustrovat, jaká nebezpečí hrozí a využít je jako varování, co se může stát Vám i nám, a doufám, že zapůsobí na některé i výchovně.

Příběh první: NÁVRAT Z DISKOTÉKY

Je tomu již mnoho let co se udál tento tragický příběh. To jsme ještě sloužili na staré poliklinice, měli jsme ještě Tatry a sloužili jsme ve dvou. Jeden sloužil pohotovost, druhý záchranku. Vzájemně jsme byli schopni se kdykoliv zastoupit nebo sloužit oba záchranku naráz v případě potřeby.

Tehdy nastoupila svoji první službu kolegyně z okresního města jako mladá lékařka z ARO a já jako alternující, rovněž mladý lékař. Oba si tu službu budeme pamatovat do smrti.

Ten den jsme pohřbili šest lidí. Kolegyně pak už dál u nás nesloužila.

Začalo to běžnou příhodou jako mrtvička, kdy stará paní zemřela a byla nalezena bez známek života ráno doma. Na začátku služby to není nikdy radostná věc, ale takový je život. Nikdo z nás netušil, že je jen varování, snad, abychom byli ve střehu.

Další rány následovaly rychle. Hlášení o nehodě ve směru na Majdalenou v zatáčkách. Pamětníci dobře ví, jak nebezpečné šikany a duby tehdy byly před Majdalenou, a kolik křížků na dubech bylo.

Osobní auto na louce.

Jak jednoduše to zní. Když jsme dorazili namísto, první co jsme viděli bylo auto omanuté kolem dubu bez dveří, bez oken a zdeformované tak, že nebylo jasné o jaký typ auta vůbec šlo. Ve vysoké trávě, podotýkám, že byl konec května před senosečí, více zprvu vidět nebylo.

Podle krve, potrháných pásů, bylo jasné, že auto bylo asi plné lidí!

Začali jsme rychle do kruhu prohledávat nejbližší okolí. Celkem jsme našli čtyři těla mladých osob, které vylétly po přetržení pásů po nárazu rotací ven z auta. Nejdále byl jeden mladík asi 30 metrů od auta. U dvou jsme započali s resuscitací pro sporné známky života, ale brzy jsme museli oživovací pokusy nechat, neboť zranění byla neslučitelná se životem. Hotová katastrofa. V tu chvíli se vám chce brečet. Postupně přijížděli hasiči a policajti.

Začali jsme hledat doklady obětí a pořizovat dokumentaci, hasiči dál znovu pátrali v okolí auta ve vysoké trávě, jestli jsme někoho nepřehlédli. A ouha.

Bot bylo pro pět osob. Musím zde podat vysvětlení, že při nehodách zejména vysokoenergetických poraněných jsou oběti, či zranění doslova vysvětleni z oděvů a pravidelně z bot.

Proto je obuv mj. jedna z věcí, které také prověřujeme. Po chvíli jsem zahlédl cvičeným myslivečským okem v lesíku vlevo od silnice pohyb.

Tam byl ten pátý. V šoku se utekl schovat do lesa. Když nás uviděl, začal znovu utíkat. To znamenalo dohnat ho, podrazit mu nohy, injekce přes kalhoty a pak počkat. (To jsem měl ještě do 70 kg a o 20 let méně.)

Jako zázrakem byl nezraněn, ale když viděl ten „masakr“ kamarádů a kamarádek bez známek života či umírající, zcela se zhroutil.

Jak jsme přečkali zbytek služby, to ani nevím. Na šesté ohledání ten den si příliš nevzpomínám, neboť vliv na lidské podvědomí Pánbůh velmi dobře zařídil.

Při velmi negativních zážitcích dochází někdy v lidském podvědomí k potlačení nechtěných vzpomínek.

Příběh druhý: CYKLISTKA

V létě je pozhnáním pro náš kraj turistický ruch, potažmo cykloturistika. Profitují obchodníci, ubytovatelé, provozovatelé kempů, atrakcí, služby, doprava ... Na záchrance se ovšem díváme na cyklisty jinými očima.

Masové výlety na kolech, dosti často fyzicky nezdatných měšťáků, kteří sednou na kolo jednou ročně a vyrazí, aniž znají svoje možnosti a schopnosti, do neznáma.

Houfy seniorů, kteří v pozdní honbě za zdravím vyráží na zájezdy po českých hospůdkách, kioscích, či rybnících. Děti v přílbíčkách mezi dospělými nebo za nimi na tyči, elastákoví sportovci na drahých strojích klíčující mezi auty, nebo jedoucí arogantně vedle sebe za plného provozu.. Tak nějak vypadá obrázek na našich silnicích v létě. Každé léto ošetříme desítky cyklistů po pádech, v horším případě sražených autem.

Výjezd, jak to v létě obvykle nejčastěji bývá, k padnuvšímu cyklistovi.

Ležerně nasedáme do auta a vyrážíme. Lesní cesta daleko od civilizace a prosté pády bývají většinou spojeny s banálními zlomeninami. Takže klídek, jedeme na houkačky podle předpisu, ale nikdo se nevzrušuje. Když se blížíme k místu, vidíme z dálky na cestě do velmi mírného kopečku skupinku seniorů. Na zemi sedí starší dáma vedle ležícího kola. Spadla proto, protože neušlápla do kopečka svůj stroj. Prakticky pád v nulové rychlosti.

A výsledek banálního pádu? Všem nám spadla brada.

Sériová fraktura žeber, fraktura klíčku, zlomenina pažní kosti, zlomenina krčku stehenní kosti a podezření na zlomeninu pánve. Zlomené předloktí ani nepočítám. Suma sumárum, život ohrožující stav, těžké zranění, odborně zvané polytrauma.

Obvyklý kolotoč, flexila, kapačky, monitorování životních funkcí. Dojeli jsme vcelku dobře, a pak jsme si jen vychutnali personál traumačky. Stejně očekávání jako my. Banalítka se nekonal, a znovu spadlé brady....

Příběh třetí: SANITA

Hlášení prosté. Autonehoda na čtyřproudové silnici za městem. Většinou známe místa, kde se stávají nehody nejčastěji a jezdíme i bez navigace téměř na jistotu. Vyrážíme na houkačky, svižně se propletáme mezi kolaři a auty. Siréna kvílí a bleskově jsme namíště. To, co jsme viděli, nám asi všem vyrazilo dech. Napříč čtyřproudovkou stojí sanita uprostřed prohnutá bočním nárazem jiného vozidla. Podotýkám, že zde se jezdí přesně podle předpisu v Česku, tj. stovkou a více.

Na silnici ležící tři čtyři osoby....další sedí v sanitě.

Jako první opatření nechávám postavit blikající záchranku napříč silnicí a volám si na pomoc další záchranku přes dispečink. Odpovídají nám, že poslali již auto bez lékaře ze Suchdola. Upřesňuji, že se jedná o sedm zraněných osob, jestli nemají vrtulník nebo dalšího lékaře. Reprodaktor je neuprosný: „Nemáme. Dalšího lékaře můžeme poslat do dvaceti minut.“

Takže jako za války. Bleskově prohlížím pacienty, a třídím je, vydávám cedulky se jménem a zraněním. Vpravo leží vážně zranění, vlevo sedí lehce zranění. Sestra bleskově připravuje infuze a obvazový materiál. Do toho přijíždí sanita se sestrou a řidičem ze Suchdola.

Pomáhají mojí sestře a řidiči záchranáři. Začínají ošetřovat pacienty dle cedulek a pokynů. Bleskově zavádím infuze jednomu po druhém a kontrolovuji stav a vývoj. Jako v MASH.

Někdy jsem docela pyšný na naše záchranáře, jak dokáží i pod tlakem perfektně pracovat tak, jak tomu bylo také v tomto případě jako dobře namazaný stroj. Šlo to jako po másle.

Zastavuji projíždějící přepravní sanitu a informuji řidiče, že poveze s námi zraněné osoby. Souhlasí bez problémů. Ostatně, co jiného mu zbývá.

Další problém.

Agresivní řidič kamionu se snaží proplést mezi zraněnými a vraky aut. Zadní část návěsu mu začíná najíždět na ležícího pacienta na nosítkách. Označení za hovězí zvíře byl bylo urážkou pro skot. Zuřím a křičím na policisty, jestli by nemohli místo zapisování dat zastavit dopravu.

Naštěstí přijíždí hasiči a staví do druhého směru svoje auto na blikáčkách a nedávají šanci podobným hochštaplerům projíždět mezi lidmi.

Nakonec jsme situaci zvládli a v konvoji jsme dojeli šťastně na traumačku.

A co na závěr? Kéž by to dopadlo vždycky tak šťastně, jako v tomto případě.

Příběh dnes poslední: NEJDRAŽŠÍ PRASE

Tento příběh měl šťastný konec. Výjezd večer za benzinku v Třeboni směrem na Štěpánovice, nehoda motocyklisty. Večer jezdí na motorce jen magoři. Střet i s malou zvěří totiž mívá fatální následky. Takže se dal čekat pěkný masakr.

Náš motorkář na drahém silném stroji ležel vpravo na krajnici 200 metrů za pumpou a zvedal se sám. Při bližším ohledání jsme zjistili zlomenou horní končetinu. Jinak nic vážného. Je pravda, že měl prvotřídní ochranné oblečení vč. páteřáku, chráničů loktů, předloktí, ochrany kyčlí, kolen....

Kde máte motorku?

Ani se tomu nechce věřit. Motorka na cimpr campr ležela na druhé straně vozovky, přibližně 60 metrů daleko od řidiče. Jezdec (možná lépe- letec amatér) tedy letěl šedesát metrů. Šťěstí měl, že proti nic nešlo a pod nic se nešouplnul. Vpravo od motorky leželo na boku prase. Ne obyčejné, ale veleprase. Odhadnul jsem ho na 150 kg minimálně. Zraněné, ale žilo.

Proti zastavil autobus. Zvědavci si šli kňoura prohlednout blíže. Vystaroval jsem proti nim a zahnal jsem je do autobusu. Divočák, když je spatřil, povážlivě začal chrochtat a začal zkoušet se zvednout.

Nikdo z těch naivků si neuvědomil, co dokáže poraněný divočák, když ho přejde počáteční šok, a uvidí člověka. Nakonec ho musel zastřelit přímo na silnici přivoláním myslivce.

Dodnes nechápu, jak mohl chlap na motorce přežít takový střet a navíc to prase prakticky zabít. V každém případě drží určitě rekord, tentokrát se šťastným koncem.

RB

ZE ŠKOLY

Lyžařský kurz Janské Lázně

Lyžařský kurz je tradiční akcí většiny škol a věřím, že v 21. století patří bezpečný pohyb na horách k základnímu vzdělání, stejně jako čtení, psaní či plavání. Již z antiky je známé heslo: Neumí číst, ani plavat! Je to negramot. Stejně jako mozek trénujeme řešením různých problémů a hádanek, tak i tělo musíme trénovat různým typem pohybu. A my, kteří se již umíme pohybovat na horách na různém náčiní (saně, lyže sjezdovky, lyže běžky, snowboard,...), víme, jak příjemný a adrenalinový zážitek to je.

Zpětně jsem moc rád, že jsme opět jeli do ski resortu Černá hora. Toto středisko díky své poloze a vybavení nabízelo, jako jedno z mála českých středisek, stále uspokojivé podmínky pro letošní zimní sporty. Asi hned po sněhových podmínkách je v dnešní době nejdůležitější cena pobytu. Ubytování jsem zvolil o něco skromnější. Za téměř stejnou cenu jako loni jsme měli letos delší pobyt (390 Kč osoba/noc/plná penze). Protože procentuálně nejdražší položkou je doprava, tak se snažím cíleně vo- ➔

Rozcvička*Jedem!**Lyžařský kurz 2014*

lit delší pobyty pro ideálně plný autobus – což bohužel letos zase nebylo.

S 28 žáky a dvěma instruktory jsme 15. 2. 2014 vyrazili směr Krkonoše. Transport od penzionu na sjezdovku byl úměrný sněhovým podmínkám – tedy náročný! Ale věřím, že 1,5 km chůze nikoho nezabije – naopak jsem byl rád, že jsme získali lepší fyzickou a něco „faldíků“ vypotili. Pravda, ani sníh na sjezdovce nebyl značky ideál, ale i přesto se několik začátečníků naučilo dobře jezdit a pokročilí vyladili techniku. Školní vybavení jsme rozšířili o outdoorovou kameru a největší zážitek každé odpolední přednášky byl rozbor videí ze svahu. Díky nim jsme užili mnoho legrace a mohli se všichni s odstupem emocí a nadhledem zaměřit na chyby, které jsme následující den vyladřovali. Ten, kdo si neuvědomuje svoje chyby a nemůže se tedy nad nimi zamyslet, nemá co zlepšovat. Rád bych poděkoval všem účastníkům za dobrou spolupráci, za kázeň celé skupiny a za dobré dovednostní výsledky všech svěřenců – to je pro učitele ta největší odměna! Těším se, až vám, vy moje svěřené ovečky, nebudu stačit a školit budete

vy mě! Víím, že někteří z vás na to mají. Doufám, že příští rok autobus konečně naplníme a do příští zimní sezóny vám přeji – SKOL!

Mgr. Jan Mlnářik

Ekologická výchova

V měsíci březnu proběhlo již druhé setkání dětí 1. stupně s lektory střediska ekologické výchovy Casiopeia České Budějovice. Žáci 1. a 2. ročníku absolvovali program pod názvem Poznáváme

lesní zvířátka. Děti se společně s liškou vydaly do hlubokého lesa, kde se pomocí audionahrávek a jednoduchých hádanek seznámily s některými lesními zvířátky, jejich potravou a pelíšky. Celý program byl obohacen o pohybové a smyslové aktivity. Žáci

3. a 5. ročníku podnikli cestu kolem světa. Zažili dobrodružství s Maory i Indiány, v Asii si vyzkoušeli jíst s hůlkami a v Africe nanosili vodu ze studny. To vše zvládli, aniž by opustili prostory

svojí třídy. Na své si přišli také čtvrtáci, pro které byl přichystán program s názvem Jak se žije v lese. Dozvěděli se, co všechno tvoří les, v čem se podobá domu, na jakých adresách najdeme jeho různé obyvatele a jak spolu navzájem souvisejí jejich životy. Všichni žáci i jejich učitelé prožili příjemné dvě hodiny, ve kterých se opět dozvěděli mnoho nového z oblasti přírodovědy a ochrany přírody.

Realizace výukových programů je součástí projek-

tu Škola pro život v 21. století, který je finančně podpořen z prostředků EU.

Jitka Schreibeimerová

Okresní kolo recitační soutěže

Dne 11. 3. 2014 se zúčastnili čtyři žáci I. stupně naší školy okresního kola recitační soutěže v DDM v Jindřichově Hradci. Soutěžilo se ve dvou kategoriích. První kategorie žáků II. a III. třídy se zúčastnili žáci 3. třídy, Markéta Kabelová s básní Když byla maminka dívčinou od Zdeňka Svěráka a Nela Vondrášková s básní Až se

jaro vrátí od J. V. Sládka. Ve druhé kategorii žáků IV. a V. třídy vystoupila Petra Štěpánková a Karolína Marsová, obě z 5. třídy. O týden později se v okresním kole poprvé představila Helena Rozporková z 8. ročníku s bajkovými texty. Všichni recitující dobře reprezentovali naši školu nejen přednesem, ale i svým chováním.

P. Žáčková

Čte celá rodina

V měsíci březnu proběhl na základní škole již tradiční projekt „Čte celá rodina.“ V rámci projektu rodiče, prarodiče či starší sourozenci předčítají dětem v jednotlivých třídách prvního stupně knihy, vybrané pro daný věk dětí. Hlasité předčítání rozvíjí u dětí obrazo-

tvornost, obohacuje slovní zásobu, učí děti přemýšlet o přečteném. Pro děti je důležité každodenní krátké čtení, které přináší potěšení z nové pohádky, z nového příběhu. Celá akce motivuje děti k četbě a je jednou z aktivit projektu Škola pro život v 21. století.

Rodičům a prarodičům, kteří si udělali čas a přijali pozvání ke čtení knih, děkujeme. V první třídě četli paní Romana Vrbová, Petra Čepeláková, Martina Prášková, pan Vladimír Svoboda a slečna Ivana Šnorková. Ve druhé třídě četly paní Eva Svobodová, Ladislava Kumnacká, Gabriela Kopřivová, Lenka Chrtová a Martina Kotrbová. Ve třetí třídě četli paní Dana Ködelová, Radka Pracná, Pavla Grossová, Renata Staňková, Alena Kabelová, Lenka Prášková a žák 7. třídy Jirka Egert. Ve čtvrté třídě

četly paní Michaela Čápková, Zdeňka Egertová, Karla Dvořáková, Hana Pošvicová, Martina Prášková a Štěpánka Soukupová. V páté třídě četly paní Renata Visčurová, Zdena Švecová, Martina Kotrbová a Božena Malecová. Žáci deváté třídy předvedli krátké dramatizace známých pohádek. Ať čtení dětem přináší radost po celý život a pro jejich rodiče ať se předčítání stane samozřejmostí.

Hana Malechová

S pohádkou přišla děvčata z 9. třídy

Své čtenářské schopnosti předvedli také devátáci

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Čtení s maminkou

Předčítaly nejen maminky

KULTURA

SHOA – Holocaust v paměti národa

Při happeningu PAMATUJI!, připomínajícím 70. let od zavraždění tisíců nevinných československých občanů v plynových komorách KT Osvětimi-Birkenau, zazněly také v Lomnici nad Lužnicí vybrané židovské písně a naše státní hymna. Svě hlasy spojily sbory KOS, Ševětinský chrámový, školní Racek a přidali se jednotlivci ze sboru Javor a Javoráček, skautského střediska. Zpěváky přišli podpořit místní obyvatelé i návštěvníci našeho města. Nechyběli zástupci místních spolků a sdružení. Skauti přišli dokonce ve svých krojích. Několika větami připomněla starostka města Ing. Iva Nováková hrůznost událostí 2. světové války. Mgr. Václav Pražák uvedl histo-

rická fakta. Podrobněji se tématu věnoval v knihovně ve své přednášce navazující na Happening. Všichni zúčastnění vnímali vážnost a důležitost setkání a v závěru přednášky reagovali zcela spontánně a nahlas zazněla dokonce slova zhruba tohoto významu: „Úplně jasně si uvědomujeme, že rasismus neskončil druhou světovou válkou a smrtí Hitlera. Je úplně běžný v současnosti a stejně, jako tehdy většina z nás zavírá oči. Mějme se na pozoru, svědků – pamětníků – holocaustu je dnes už málo a „vědců“ popírajících 6 milionů mrtvých Židů přibývá.“ Proto pro nás v Lomnici bylo tím nejdůležitějším, že se k nám přidaly děti, další nositelé tohoto svědectví!

MB

Účastníci Happeningu (MUDr. Orel)

*Mgr. V. Pražák
(Ing. Šarman)*

Milan Koželuh

Novohradské hory jsou celoživotní láskou pana Koželuha, místního rodáka. Rád se po nich prochází, objevuje neznámá místa.

V roce 2009 dokonce vytvořil, během zhruba půl roku, maketu Novohradských hor, která je spolu s jeho fotografiemi vystavena v Muzeu Novohradska. K výrobě použil topolovou překližku, kterou frézoval a ručně dobrušoval.

Maketu osvětlují diody znázorňující výškové body nebo vesnice. Model měří 1,9 x 2,6 m a váží téměř 200 kilogramů. Zobrazuje plochu 525 kilometrů čtverečních.

Od roku 1990 je tzv. na volné noze a naplno se věnuje své lásce Novohradsku. Ať už jako autor řady publikací, fotografií a přednášek nebo průvodce horami a jejich zákoutími.

Novohradské hory jsou prakticky za humny a myslím, že většina z nás nemá ani poloviční vědomosti o tomto kraji, jeho vývoji, osídlování i vysídlování. V loňském roce jsme při zájezdu s našimi seniory projeli a navštívili okrajově některá zajímavá místa právě v těchto končinách a proto jsme se ve čtvrtek 20. března sešli v naší knihovně s panem Koželuhem na jedné z jeho přednášek nazvané Zanikající světy. Náš host neskutečně zajímavě, zasvěceně a především citlivě přiblížil Novohradsko v časové ose od dob jeho slávy na přelomu 18. a 19. století a vrcholu sklářství k úpadku oblasti, vysídlení až k dnešku. Informace byly vhodně doplněny řadou velmi zajímavých fotografií.

Na přednášce se nás nesešlo moc, ale myslím, že si všichni přítomní odnesli celou řadu nových informací a ujasnili si souvislosti, které nám často při návštěvě zajímavých míst uniknou. Povídání s panem Koželuhem by bylo na celé odpoledne a určitě by se nepodařilo vyčerpát jeho vědomosti.

Pokud budete mít zájem můžete se vypravit na některý z jeho plánovaných výletů po Novohradských horách, jejichž termíny jsou zveřejněny na jeho webových stránkách.

V tomto čísle Lomických listů najdete anketní lístek kde si můžete vybrat přednášku, kterou byste rádi navštívili v říjnu t.r. v naší knihovně. Lístky s Vaším výběrem odevzdejte, prosím, v knihovně.

Zde se můžete seznámit s jednoduchou charakteristikou nabízených přednášek:

1. **Souhrnná „Genius loci Novohradských hor“**, kde je průřez vším (témata se jen nakousnou)
2. **„Hory a krajina“**, hlavně pohoří vrcholy a lesy. Nahradila „Z N.Hradů do hor“, která měla navíc Nové Hradky a okolí, ale už moc narostla („Nové Hradky, okolí a historky buquoyenské“ možná vzniknou jako další přednáška)
3. **„Od pramenů řek k lidem“**, o potocích, řekách, jejich úpravách, nádržích a voroplavbě
4. **„Fenomén opuštěné krajiny“**. Nejdřív o tom zřejmém, o vysídlení, ale pak o současnosti. O našem vztahu nejen k Novohradským horám ale ke krajině a přírodě obecně, a vlastně i o nás.
5. **„Se svatými Novohradskými horami“**. Kostely se staly jen stavbami v obcích, často nevíme komu jsou zasvěceny a když už, tak nám to možná moc neřekne. Přednáška je částečným pokusem o částečnou nápravu.

Čerpáno:

<http://www.milankozeluh.cz/>

http://hobby.idnes.cz/novohradske-hory-za-1-350-hodin-a-z-prekliczky-fjh-/hobby-dilna.aspx?c=A090824_153602_hobby-dilna_mce

ANKETNÍ LÍSTEK – PŘEDNÁŠKA O NOVOHRADSKÝCH HORÁCH

1. **Souhrnná „Genius loci Novohradských hor“**
2. **Hory a krajina**
3. **Od pramenů řek k lidem**
4. **Fenomén opuštěné krajiny**
5. **Se svatými Novohradskými horami**

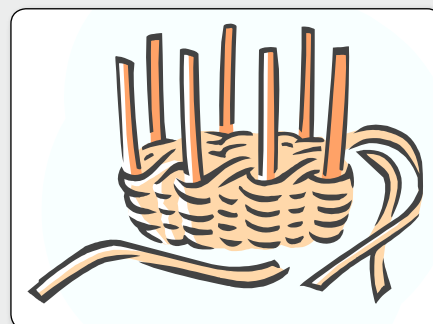
KOŠÍKÁŘSTVÍ V LOMNICI NAD LUŽNICÍ

Oslovujeme touto cestou všechny pamětníky, bývalé zaměstnance a žáky JIPRA se žádostí o zapůjčení jakýchkoliv materiálů připomínajících slávu lomnických košíkářů.

Na letní sezónu připravujeme výstavu, kterou chceme připomenout řemeslo, jímž se naše město proslavilo.

Budeme rádi za Vaši pomoc. V případě zájmu se informujte v naší knihovně, kde budeme shromažďovat všechny materiály **od dubna do 10. června**.

Výstava bude otevřena v rámci pouťových slavností v pátek 27. června.

Program České křesťanské akademie

Ve čtvrtek dne 24.4. 2014 v 19.00 hodin beseda s prof. MUDr. M. Velemínským, CSc o jeho knize "Celebritami proti své vůli" – o statečnosti žen, které pečují o své děti s postižením. Koná se v aule třeboňského gymnázia, vstupné dobrovolné.

Otvíráme další ročník ČARODĚJNICKÉ ŠKOLY

Podmínky pro přijetí:

1. vyplnění přihlašovacího listu (získáte v knihovně) do 24. dubna
2. vypracování zde zveřejněných tří kouzelnických úkolů
3. odevzdání 1. a 2. úkolu v knihovně kolegyni Bibliotekářce do 24. dubna
4. přijít 30. 4. na Farskou louku složit závěrečnou zkoušku

POZOR, POZOR!!! TADY JSOU VAŠE ÚKOLY:

1. spojení 3 čarodějnic v jeden spolek
2. vlastní originální startovací formule pro let na koštěti
3. sestavení originálního létajícího koštěte

Nezapomeň vše odevzdat nejpozději 26. dubna v knihovně!!!!

Pozvánky za kulturou

Velikonoce v Třeboni

Zámek Třeboň nabízí ve dnech **19. a 20. dubna** premiéru představení *O Karlu IV a loupeživém rytíři*.

Akce se uskuteční celkem čtyřikrát, a to vždy ve Schwarzenberském sále zámku. Účinkuje Bibus Spiritus, skupina scénického šermu a divadla.

Začátek po oba dva dny v **10:30** a odpoledne v **14:30** hodin.

Tato představení se uskuteční jako doprovodný program tradiční jarní květinové výstavy Amarylis na zámku.

1. Velikonoční trh – v sobotu **19. dubna 2014** na Masarykově náměstí na

Veselí nad Lužnicí

Úterý 22.4. – SBOHEM, ZŮSTÁVÁM! – Isabelle Mergault (Představení Divadla Kalich Praha)

Komedie o tom, jak šeredně se mýlíme v okamžicích, kdy si myslíme, že jsme neporazitelnými pány situace a svůj život svírá-

me pevně v rukou. Odpověď na otázku, kdo je oběť a kdo šťastný vítěz, se v tomto příběhu mění každou chvíli...

Hrají: **Iva Janžurová, Jana Paulová, Pavel Zedníček, Jaromír Dulava/Antonín Procházka**

Velký sál KD od 19,30 hodin. Vstupné mimo předplatné 330, 300 a 270 Kč.

Krajem rybníků 2014

Na sobotu **26. dubna 2014** se připravuje další ročník populární turistické i cyklistické akce Krajem rybníků.

- Jedná se o 38. ročník dálkového pochodu a cyklojízdy (10 – 125 km) po hrázích rybníků v Chráněnné krajinné oblasti Třeboňsko.
- Start a cíl ve sportovním areálu U Hokejky ve Veselí nad Lužnicí
- Pořádá Oddíl turistiky při TJ Lokomotiva Veselí nad Lužnicí

ZE SPOLKŮ

Zpráva o činnosti ZO ČSV Lomnice nad Lužnicí

Rok 2013 byl z pohledu naší ZO mírně podprůměrný. Celkově bylo vyprodukováno 7919 kg medu a 226 kg vosku.

Stejně jako v minulých letech jsme se potýkali s parazitickým roztočem varroa destructor, který oslabuje naše včelstva, která pak snáze podléhají dalším chorobám, mezi které patří například mor včelího plodu, který začal naše včelstva ohrožovat směrem od severu. Při dosud provedených kontrolních odběrech jsme měli sedm vzorků pozitivních.

I přes hrozící mor se podařilo provést přísun 22 zdravých včelstev k plodinám a 26 zdravých včelstev do lesů. Bylo rovněž vychováno 72 včelích matek.

Naše organizace má celkově 39 členů, z toho počtu jsou 2 včelaři bez včelstev.

Celkem tito včelaři obhospodařují 414 včelstev, což představuje od minulého roku nárůst o 3 včelstva. Na jednoho včelařického včelaře tedy připadá průměrně 11,18 včelstva. Nejvyšší počet včelstev obhospodařovaných jedním včelařem je 39.

V Lužnici zahájil činnost nový důvěrník – přítel Vosika. Děkujeme příteli Hrkalovi, který dosud tuto činnost vykonával.

V uplynulém roce se podařilo postavit včelařský domek mládeže. V loňském roce nás navždy opustil přítel František Šimkovský.

V letošním roce budou slavit výročí tito členové:

Josef Rytina – 75 let

Jan Kříž – 85 let

V roce 2014 je v plánu práce ZO ČSV Lomnice nad Lužnicí

1. Pořádání výborových schůzí

Výborové schůze jsou pořádány každý třetí pátek v měsíci. V letním období od 19:00 hod. v zimním od 18:00 hod. Výborové schůze jsou volně přístupné pro všechny členy organizace, případně pro hosty pozvané členy organizace. Na výborových schůzích se vede prezenční listina, která je nedílnou součástí zápisu z výborové schůze.

2. Provádění léčení

Léčení bude prováděno dle harmonogramu v součinnosti se státní veterinární správou Jindřichův Hradec.

3. Pořádání výstavy

Výbor se bude snažit o uspořádání včelařské výstavy ve spolupráci se zahrádkáři.

4. Převedení členů z programu Evidence ZO do CIS

Výbor se bude snažit o souběžné vedení evidence v programu Evidence ZO i ve webové aplikaci <http://cis.vcelarstvi.cz>. Výsledným stavem potom bude vedení evidence v systému CIS.

Zdeněk Vyhnal, jednatel ZO

Fotostřípky z oslav MDŽ lomnického Klubu žen

Slavili hned třikrát – v Jindřichově Hradci, Lomnici a také v Českých Budějovicích.

Jindřichův Hradec

Jindřichův Hradec

Lomnice nad Lužnicí

Lomnice nad Lužnicí

České Budějovice

České Budějovice

Mladí včelaři

Včelařský kroužek v Lomnici nad Lužnicí byl založen v lednu 2013. Zaregistrováno je celkem 7 dětí, z toho 5 hochů a 2 dívky.

Tři děti jsou ve věku do 10 let. Schůzky jsou jednou týdně ve škole nebo u včelína. Děti se seznamují jak s teorií, tak praktickou činností chovu včel. Pro potřeby dětí byl zakoupen včelín, tři včeli úly a nová včelstva umístěna na parcelu v majetku města v sadu u rybníka Vydýmač.

V zimních měsících je většinou probírána teorie chovu včel a praktické práce, jako je zhotovování rámků, drátkování, zatahování mezistěn apod.

Na jaře probíhá prohlídka včelstev, ukázka praktické včelařiny. Děti se seznamují s včelařsky významnými rostlinami pro sběr pylu a nektaru.

Děti jsou vedeny tak, aby mohly samostatně včelařit. Dochází ale ke generační výměně, někteří opouštějí základní školu a je potřeba k udržení tohoto kroužku získat nové zájemce. Proto apelují obzvláště na rodiče a prarodiče hlavně bývalých a současných včelařů ať přihlásí své děti a vnoučata. Bez včel není život, je třeba vychovat novou generaci včelařů.

*Ladislav Šedivec
vedoucí VKM*

Skauti

Semper fidelis – být v kůži odbojáře

U příležitosti připomínání si těžkých válečných, nespravedlivých dob díky happeningu Pamatuj!, se pár skautů, skautek a roverů večer téhož dne, 8. března, zúčastnilo večerní hry Semper fidelis, ve které jsme se přenesli do období Protektorátu Čechy a Morava. Každý z 8 přihlášených hráčů si vylosoval svou roli. Postavy a jejich činnosti byly inspirovány skutečnými příběhy, čerpanými z projektu Skautské století (www.skautskyinstitut.cz), který se zabývá zachytáváním příběhů skautských pamětníků. Hráči mezi sebou občas spolupracovali, ale nevěděli, jestli si někdo nevytáhl roli kolaboranta nebo tajného nacistického agenta, který by je mohl prozradit. A jaké že to byly role? Tak

třeba skautský vedoucí, který se svým věrným skautem zhasil protiletadlové reflektory a také musel tajně přenést vlajku a kroniku do nové tajné skautské klubovny. Sestřelený anglický pilot, který si musel sehnat falešnou identifikaci. Sedlák, který poskytoval brambory partyzánům schovaným v lese. Prováděli se sabotáže typu utopení panzerfaustů, přestřihání elektrických drátů a tisknutí protinacistických letáků. Při tom je ohrožovaly zvědavé německé hlídky. Po ukončení jsme si sdělili své zážitky, vyhodnotili nejúspěšnější odbojáře, zahřáli se polévkou a ve 22 hodin už jsme byli doma v teple, zpět v klidné a bezstarostné (v porovnání s dobou před 70 lety) současnosti.

Výplach aneb bulvár je všude!

Již po třetí se letos uskutečnila takzvaná Noc hereckých nadějí. V pátek 21. března se naše klubovna proměnila v divadlo a na jevišti nás přivítal oddíl skautů, který celou akci zorganizoval. První část večera byla věnovaná našim světluškám a vlkům. Skauti nás překvapili několika velice povedenými výstupy a později k akci vyzývali i diváky z hlediště. Ti si vyzkoušeli, jak těžká může být role divadelního herce a jak složité může být improvizovat a vystupovat před ostatními. Po skončení programu pro mladší, dorazily také hvězdy z oddílu Činčapi anpetu wi z Kamenice nad Lipou, které nás hned na úvod přesvědčily o svém hereckém nadání svou scénkou, kterou jsme mohli sledovat v 5D televizi. K celé příležitosti vyšel také bulvární novinový speciál Výplach, který nám podal několik šokujících zpráv. Večerem nás provázely hry z televizního pořadu Partička, u kterých jsme se velmi bavili. Akce byla natolik velkolepá také díky vystoupení světoznámé zpěvačky Gwen Stefani a skupiny One direction. Ačkoli jsme toho příliš nenaspali, byli jsme stále velmi energičtí a veselí, neboť akce se skutečně vydařila. Zároveň jsme také všichni prohloubili vztahy s našimi sestrami z Kamenice. Věřím, že akce byla velmi přínosná nejen pro skauty, kteří si vyzkoušeli jaké to je stát za přípravou takové akce. Všem zúčastněným tak patří veliké dík.

Jihočeský ZPĚVÁČEK v Kovářově

Krásné sobotní odpoledne 29. března prožily děti z jihočeských folklorních souborů na soutěži o titul JIHOČESKÝ ZPĚVÁČEK. Letos se zpívalo ve dvou kategoriích – do 9 let (22) a od 10 do 15 let (20). Každý soutěžící zazpíval jednu píseň s hudebním doprovodem a druhou a-capella. Odborná porota zhodnotila všechny výkony a do celostátního kola poslala ze starší kategorie Danielu Kutilovou-soubor Kovářovan, Viktorii Mandovcovou-soubor Kovářovan, Jiřího Dušáka-soubor Doudlebanek.

Sice jsme si nepřivezli žádnou medaili, ale všechny naše děti zazpívaly dobře a jejich výkony byly velmi dobré. Bohužel vítězi nemohou být všichni. Naši lomničtí Zpěváčci si zaslouží velkou pochvalu za poctivou přípravu a hrdinné výkony – ono to není lehké, stoupnout si před plné hlediště zpěváků, muzikantů, odborníků, rodičů a cizích lidí a jen tak jim tam zpívat. Děti mají na napětí radary a při soutěži čekají ostatní, až uděláte chybu, aby byli ve výhodě a není tomu jinak ani v takovémto soutěži.

Výkony všech dětí byly v sobotu hodně vyrovnané a porota to měla velmi těžké. Přesto si děti užily společně pěkný den a odměna byla připravena pro všechny.

TAK TŘEBA PŘÍŠTÍ ROK POJEDE DO CELOSTÁTNÍHO KOLA NĚKDO OS NÁS?!?!?

ZAJÍMAVOSTI

Velikonoce – svátky jara

Z historie velikonoce

O tom, že jsou Velikonoce svátky jara, s námi asi nikdo nebude polemizovat. Probuzení přírody po dlouhé zimě je příjemné a milé nám všem. Velikonoce jsou ovšem především nejvýznamnější svátky křesťanské církve, spojené s památkou umučení a vzkříšení Krista. Svátky, které si nezadají s žádnými v roce. A nadto s nimi přichází již zmiňované jaro, sluníčko a vůbec všechno to hezké, na co v mrazivých dnech čekáme. Velikonoční svátky však také spadají do období, kdy počíná nové vegetační období. K němu se nepochybně v dávné minulosti vztahovaly úkony a pověrečné praktiky, jež měly podpořit intenzitu slunečního záření, růst plodin, měly zajistit plodnost a prosperitu dobytka a drůbeže.

Velikonoce měly velmi silnou tradici již v době předkřesťanské. Navazovaly pravděpodobně na židovský PESACH, jenž byl památkou na vysvobození Židů z egyptského zajetí a který připadal na den prvního jarního úplňku.

Velikonoce jsou pozůstatkem roku řízeného současně sluncem a měsícem, který je pohyblivý.

Křesťané se však od počátku snažili „své“ Velikonoce oddělit od židovského svátku pesach, mezi oběma skupinami také propukaly spory o správné datum. Nakonec se ustálila zásada slavit Velikonoce po jarní rovnodennosti v neděli po prvním jarním úplňku. Takto stanovená neděle může být mezi 22. březnem a 25. dubnem (uváděno též mezi 19. březnem a 21. dubnem). Celé období před jarními svátky a sváteční dny jsou naplněny pestrou směsicí pohanských zvyků a křesťanských tradic. Magické praktiky, provázající jarní obrozování přírody, byly postupně překrývány a nahrazovány prvky křesťanských legend podobně, jako je tomu u ostatních svátků. Znovuvzkříšení zimní přírody je posunuto do roviny vzkříšení Spasitele. Všeobecné symboly a zároveň prostředky pro obrození přírody – voda, oheň, zelené ratolesti, vejce – získávají v kontextu s křesťanstvím nové funkce. Očistný oheň se pálí na památku Jidášovy zrady, ratolesti kropené svěcenou vodou v kostele nabývají ochranné moci. Pomlázka spletená

z čerstvých prutů má předat rašící sílu těm, kteří jí byli vymrskáni. I tento zvyk je spojený s oslavou památky zmrtvýchvstání Krista, neboť lidé jásající nad touto událostí se rozháněli metlami.

V řadě zvyků, udržovaných namnoze ještě v našem století, je patrná synkreze (prolínání) prvků pohanských a křesťanských. Je to zřejmé i v případě pečiva, které se peklo o velikonočních. Tvary pečiva nebo jeho funkce symbolizovaly jak předkřesťanské představy, tak momenty spjaté s věroukou katolické církve. Patrné je to zejména v případě zoomorfního pečiva a tzv. jidášů.

V lidovém prostředí Velikonocům předchází čtyřicetidenní postní doba. Od Popeleční (Škaredé, Černé) středy do Božího hodů velikonočního. Každá ze šesti neděl má své jméno a je spojena s dodržováním neměnných obyčejů.

Po postních nedělích přichází tzv. Pašijový týden

Pečivo

Pečivo pečené o Velikonocích zprvu symbolizovalo předkřesťanské představy, později i křesťanské tradice a vlivy. Podle lidové víry mělo pečivo ve tvaru kola nebo v podobě ptáček, slepic, husiček, kohoutků, hadů, ještěrek, koníků, jelinků, lišek apod. přivolat jaro, sluneční záření, plodnost, mělo zabezpečit úrodu na polích. Podobná role byla přikládána pečivu v podobě žebříčku. Pekly se neděli Květnou až po vlastní velikonoce, nebo o první postní neděli, zvané Černá, Pytlová, Pučální, Liščí.

Nejznámější a nejoblíbenější byly jidáše – z kynutého těsta, ve tvaru točeníc, prostých bochánků, dvou i více spletených pramenů v podobě preclíků či písmene S, ale i jiných tvarů. Název se váže nepochybně ke křesťanské věrouce, která je spojuje s biblickou postavou Jidáše. Spletané prameny podle lidového výkladu představují provaz, na němž byl Jidáš oběšen, nebo se prý pečivo jí na jeho paměť. Jidáše se podávaly s medem, který symbolizoval zdraví, sílu, soudružnost, a tato funkce, přikládána medu, se přenesla posléze na samotné pečivo. S medem se nejedly jen jidáše, ale také mazance, buchta nebo prostý vdolek.

Několik tipů na zdobení velikonočních vajec

Škrábání

Na obarvené vajíčko s tmavým podkladem se ostrým předmětem vyškrabuje ornament v podobě krátkých čárek.

Bývá to většinou ornament rostlinný a často jsou na kraslicích i veršičky.

Ornament je rozložen po celé ploše a spojuje ho symetricky se opakující vzor.

Oblepování slámou

Tato technika se provádí tak, že na obarvené vajíčko, převážně v tmavých tónech, se nalepuje sláma, která si vyžaduje dopředu dobrou úpravu. Ječmenná nebo ovesná sláma musí být silná, aby po rozříznutí a rozžehlení zůstala široká.

Sláma se nejprve zbaví kolének, nastříhá se na trubičky a namáčí se do vody, aby změkla. Mokrou ji po délce rozstříháme a rozžehlíme horkou žehličkou, aby se nelepila. Potom z ní vystřihujeme různé vzory: hvězdice, kolečka, trojúhelníčky, proužky...

Kraslici začínáme vždy ústředním motivem. Slámu napichujeme špendlíkem, potíráme lepidlem a jednotlivé kousky postupně nalepujeme na kraslici. Tato technika je pracná a vyžaduje si velkou trpělivost.

Jednodušší obměna zmíněné techniky je lepení samolepicí tapetou. Odpadá příprava slámy, stačí jen nastříhat proužky, kosočtverce, čtverečky, děrovačkou udělat kolečka a můžete začít oblepovat vajíčka.

Čerpáno: <http://otiskyprstu.ic.cz/kraslice.htm>

Typickým velikonočním pečivem byl a je dosud, především na území Čech, bochánek či mazanec, velikonoční chlebiček, calta, někde galbgrüt (z německého gelb Brot). Je to pečivo ve tvaru bochánku, z bílé mouky s přísadou hrozinek nebo i mandlí, pro něž je charakteristické množství vajec. Velikonoční bochánek nebyl všude sladkým pečivem, ale vyskytoval se jako chléb nebo jako bílé pečivo, v němž byla zapečena slanina nebo uzené maso a posleze uzenina.

Často se vedle jiného pečiva dělaly také koláče se švestkami, tvarohem, mákem a se zelím. Kulatý tvar pečiva symbolizoval slunce. Úloha tohoto pečiva se však týkala především zabezpečení růstu plodin, v první řadě obilí. Pečivo se velice často vyskytuje spolu s vejci. Tak při seti nebo při první orbě se vejce i pečivo pojídaly nebo zahrabávaly do země.

Jiným velikonočním pečivem, patrně mladším, které však přejalo roli staršího pokrmu, je beránek. V posledních letech je zhotovován téměř výhradně z jemného piškotového těsta, ale dříve

se pekli namnoze z obyčejného těsta kynutého. Toto pečivo mělo zřejmě nahradit skutečného beránka, který byl připravován jako velikonoční pokrm. Pojídal se na památku Krista, obětovaného jako nevinný beránek. Označení "velikonoční beránek" může však také znamenat jiný pokrm, a to jehněčí maso.

Jehněčí pečeně a také jiné pokrmy a potraviny, jako vejce, slanina, sýr, se nosily do kostelů k posvěcení. Někde se svítil také beránek z těsta.

V této souvislosti je třeba se zmínit o velikonoční nádivce, či sekanici, svátku apod., ač není pečivem v pravém slova smyslu. I tento pokrm se přinášel do kostelů k posvěcení. Těsto zde představují pokrájené buchty nebo housky, smíchané s vejci a s posekaným masem. Zastoupeno bylo maso skopové, telecí, případně uzené maso vepřové. Uváděny jsou také telecí hlavy – odtud název pokrmu – hlavička. Přidávaly se do ní jarní zelené rostliny – kontryhel, popenec, kopřivy nebo pažitka (šnytlik – z německého Schnittling). Někde tento pokrm nazývali jeřábek nebo ře- ➔

řábek. Prameny již ze 16. století se zmiňují o ptácích řeřábcih a koroptvích, které si páni o velikonočních svátcích navzájem posílali jako dárek na paměť událostí uváděných v bibli. Podle biblického výkladu krmil Bůh Izraelity na poušti křepelkami. Jeřábek se křepelce velice podobá.

Mezi pečivem spjatým s jarními svátky se často vyskytují perníkářské výrobky, hlavně v souvislosti s poutěmi, jež se v některých obcích a městech slavily právě v tomto období.

Recepty:

Preclíky – 1 kg polohrubé mouky, 3 žloutky, 5 dkg droždí, citrónová kůra, špetka soli, množství mléka podle potřeby a cukru jen na vykynutí droždí. Z vykynutého těsta se dělají válečky, ze kterých se tvoří okrouhlé preclíky posypané hrubou solí. Pečeme v přiměřeně vyhřáté troubě.

Jidáše – 1 kg vyhřáté polohrubé mouky, vykynutý kvásek ze 4 dkg droždí, 12 dkg rozpuštěného másla nebo jiného tuku, 10 dkg cukru, 1 lžička soli. Podle potřeby se přilije teplé mléko, aby bylo těsto vláčné. Dobře se vypracuje a nechá se na teplém místě vykynout. Z něj se pak vyválejí asi 20 cm dlouhé válečky. Pak se tvarují z volné ruky jidáše jako spirálovité točenky, osmičky, beraní rohy, brýle apod. a kladou se na pomaštěný plech, kde se nechají mírně vykynout. Potom se potřou rozšlehaným vejcem a pečou se ve vyhřáté troubě dozlatova.

Varianty:

– 20 dkg mouky, 9 dkg másla, 4 dkg cukru, 2 žloutky, citrónová kůra, vanilka, sůl, 1 dkg droždí rozdělané smetanou. Po utření

žloutků s cukrem se přidá vše ostatní a důkladně se vypracuje těsto. Po vykynutí se dělají jidáše.

- 1 kg polohrubé mouky (nebo polovina hrubé a polovina hladké), 15 dkg tuku, 10 – 15 dkg cukru, 2 až 4 žloutky, 5 dkg droždí, 5 až 7,5 dcl mléka, sůl, 1 vajíčko na potírání.
- 10 dkg polohrubé mouky, 10 dkg tuku, 5 dkg cukru, 2 žloutky, 3 dkg droždí, množství mléka podle potřeby, špetka soli, 1 vajíčko na potírání.

(k receptům více in: Šťastná, J. – Prachařová, J.: Lidové pečivo v Čechách a na Moravě, Praha 1988)

Vejce

Odedávna se vejci přisuzovaly magické vlastnosti: skořápka představovala Zemi, žloutek Slunce, bílek Měsíc. Vejce bylo chápáno jako symbol života a s tím se také předávalo. Účinek se umocňoval barvením, a to barvami – zelenou, červenou, žlutou, vařením ve svěcené vodě, poléváním voskem... Vařila se však pouze vejce, určená ke společnému snědení, ostatní určená jako dar, zůstávaly syrové, neboť vařením by se jejich magická moc ztratila. Vejce se nedávala jenom koledníkům, ale používala se i při rituálech prováděných s dobyt看em a při zahajování polních prací. Jejich přítomnost měla všeobecně zajistit růst vegetace, trvalé zdraví a příchod léta. Při velikonočních obřadech byla vejce hlavně součástí svátečního menu a samozřejmě také hlavní přísadou v pokrmech – např. do mazanců se jich někdy dávalo až třicet.

Čerpáno:

<http://www.muzeum-most.cz/indexcs.php?stranka=Velikonoce>

Nebezpečné látky v elektrospotřebičích

Může se Vám zdát, že z nefunkčního spotřebiče se dá ještě ledacos využít – šroubek, klíčka, motor, kompresor – víte ale, co tím můžete způsobit?

Ke zpracování elektrozařízení musejí firmy získávat obtížně souhlas krajského úřadu – musí splnit spoustu podmínek – stavební úpravy v dílnách, technické vybavení, odbornou způsobilost. **Při demontáži musí dodržet zákonem stanovený postup, odejmout všechny části obsahující nebezpečné látky tak, aby neohrozily ani zdraví ani životní prostředí.**

Elektrospotřebiče obsahují takové látky, jako je kadmium, rtuť, olovo, šestimocný chrom, polybromové bifenyly, polybromové difenylethyleny nebo azbest.

V chladničkách se nacházejí také **freony** – a to jak v chladicím okruhu, tak ve většině případů také v izolační pění v korpusu chladničky. Pokud dojde k poškození okruhu – např. odstřížením kompresoru nebo chladicí mřížky, uniká nejen olej, ale právě i freon do ovzduší.

Co může neodborné rozebírání elektrospotřebičů způsobit?

Důsledky freonu v ovzduší jsou již asi obecně známé – freon zamezuje vzniku ozonu, tím se ztenčuje ozónová vrstva a na Zemi dopadají škodlivé UV paprsky, které způsobují různá onemocnění – zánětem spojivek počinaje a rakovinou kůže konče.

Kadmium je toxická látka, která se dříve hojně využívala k ochraně kovů před korozi – především právě v elektrotechnickém průmyslu. Do těla se kadmium dostává potravou a dýcháním, tam se ukládá především v ledvinách ale také v játrech, která poškozuje. Může také způsobit chudokrevnost nebo osteoporózu. Kadmium také patří mezi **karcinogenní látky**.

Rtuť je jediným kapalným kovem – je **velmi toxická**. Usazuje se v ledvinách, játrech a slezině. Při jednorázové dávce vyvolá-

vá bolesti břicha, zvracení a průjem, při dlouhodobém vystavení účinkům rtuti dochází k vypadávání vlasů, chudokrevnosti, revmatickým onemocněním či onemocněním ledvin.

Šestimocný chrom poškozuje dýchací cesty a může vést až k perforaci nosní přepážky nebo k bronchitidě. Při dlouhodobějšímu vystavení se účinkům šestimocného chromu na kůži vznikají ekzémy nebo vředy. **Sloučeniny mohou vyvolat rakovinu plic.**

Azbest je silně karcinogenní látka. Je totiž složena z malých vláken, které se při vdechování zabodávají do plic a postupně může vyvolat rakovinu plic nebo fibrózu, expozicí jiných míst může vyvolat rakovinné bujení nazývané mesotheliom. Na azbest můžete narazit např. **ve starých sporácích nebo pračkách.**

Proto, aby nedocházelo k poškození zdraví a životního prostředí, uložila Evropská unie výrobcům, aby tyto látky již nadále pro výrobu nových spotřebičů nepoužívali, případně pro jejich použití tam, kde jsou nenahraditelné, omezili na nezbytné minimum.

Ve starších spotřebičích jsou ale stále! Pokud z takového spotřebiče někdo odmontuje to, co si myslí, že jednou použije nebo o čem je přesvědčen, že se podaří výhodně prodat, vystavuje sebe i své okolí zdravotnímu riziku.

Dalším nepříjemným důsledkem neprofesionálního rozebírání vysloužilých spotřebičů je fakt, že ke zpětnému odběru, který je bezplatný, je možné odevzdávat pouze kompletní spotřebiče, za ty nekompletní platí obec jako za odpad – mnohdy jako za nebezpečný odpad – a tyto náklady poté promítá obec do poplatků za odpady nejen dotčenému, ale i sousedům.

Odevzdávejte na místa zpětného odběru kompletní spotřebiče! Chráňte tím zdraví sobě i svému okolí!

DĚKUJEME ZA UKLÁDÁNÍ KOMPLETNÍCH SPOTŘEBIČŮ DO NAŠEHO SBĚROVÉHO DVORA

Miroslav Řepa
Služby města Lomnice nad Lužnicí

INZERCE

VÝPRODEJ EKOBRIKET A PELET

**ZAHAJUJEME JARNÍ VÝPRODEJ!
ZIMNÍ ZÁSoby MUSÍ PRYČ!**

- EKOBRIKETY - několik druhů
- PELETY - několik druhů
- TŘÍSKY
- PODPALOVAČE

**Dle počtu odebraných palet
DOPRAVA ZDARMA!!!**

EKOPALIVO www.ekopalivo.cz

Ekopalivo Bohemia s.r.o.
Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K. Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Tel.: +420 380 733 733-734 768 420 Mobil: +420 777 917 714
E-mail: prodejnavetnri@ekopalivo.cz E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

UHLÍ BERÁNEK

BERY JH s.r.o.
Jindřichův Hradec

UHLÍ
v zastřešené hale

NEJLEVNĚJŠÍ UHLÍ JARO 2014

Hnědé: Bílina (Ledvice) / Most
kostka, ořech I., ořech II.

Černé: kostka, ořech I.,
kovářské, koks

Brikety německé: malé 5 - 6 cm, velké 8 - 10 cm

Brikety dřevěné: balení 25 kg

Denně prodej a objednávky:
J. Hradec, Jarošovská 1339/II
Po - Pá 7.00 - 15.00 hod.

Doprava od 10q ZDARMA

384 321 288
777 321 288
www.uhliberanek.cz

**SKLÁDÁNÍ PÁSOVÝM
DOPRAVNÍKEM**

 INTERNET
  TELEVIZE
  MOBIL
  TELEFON

Připojení k internetu pro rodinné a bytové domy v Lomnici nad Lužnicí a okolí.

- Přenosová rychlost až 20 M.
- Vysoce stabilní internet.
- Vlastní servisní tým v Třeboni.
- Připojení i bez závazků.

Zdarma internet ve výpovědní lhůtě při přechodu od jiného poskytovatele.

Nenavyšujeme ceny, navyšujeme rychlosti.

PODA a.s., Boženy Němcové 817/II, 379 01 Třeboň

☎ 844 844 033 📠 730 430 430 ✉ info@poda.cz

PODA | vždycky něco navíc! www.poda.cz

CO S NIMI, KDYŽ DOSLOUŽÍ?

SBĚR A RECYKLACE VYSLOUŽILÝCH ELEKTROZAŘÍZENÍ

Elektrospotřebiče jsou nezbytnými pomocníky u vás doma. Dokud slouží, je vše v pořádku, ale co s pračkou, která nepere, lednicí, která nechladí, mixérem, který nedrtí, či vrtáčkou, která nevrtá?

Z obchodu se zpět dostanou do vašich domácností, kde nahradí ty, které již dosloužily a přestěhovaly se do sběrných dvorů.

Nové domácí elektrospotřebiče, na jejichž výrobu byly využity suroviny ze spotřebičů vysloužilých, se blýsknou v novém designu v prodejnách elektro.

Získané suroviny (kovy, plasty aj.) jsou materiálem k výrobě nových elektrospotřebičů. A tak z recyklační linky putují do výrobních závodů.

Nevyhadzujte je do popelnice či na černé skládky! Patří buď do sběrného dvora, nebo je můžete odevzdat u vašeho prodejce – a to bezplatně!

Ze sběrného místa putují vysloužilé elektrospotřebiče do recyklačního závodu. Po odborném odstranění nebezpečných látek jsou připraveny k další recyklaci.

Moderní stroje dokážou z vysloužilých elektrospotřebičů oddělit kovy, plasty a další komponenty, které jsou po zpracování připraveny k dalšímu využití.

Velké spotřebiče
pračky, myčky, sušičky,
el. sporáky...

Chlazení
chladničky, mrazničky, přenosné
chladničky, vinotéky, výčepní
zařízení s chladicím médiem...

Střední spotřebiče
mikrovlnné trouby, vysavače,
digestoře, parní čistíče,
pečicí zařízení do 10 kg...

Malé spotřebiče
žehličky, fritovací hrnce, kávovary,
fény, holicí stroje, kuchyňské
roboty, rychlovarné konvice...

Nářadí, hobby, dílna
pily, vrtáčky, brusky, rezačky,
aku šroubováky...

Zahrada
el. sekačky, křovinořezy,
el. nůžky na živý plot...

**CHRAŇME SPOLEČNĚ
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ!**

Aby to vše dokonale fungovalo, je třeba, aby tento koloběh elektrospotřebičů někdo řídil.
Proto je tu kolektivní systém Elektrowin.

GEODETICKÉ PRÁCE

Ing. PETR SEDLÁČEK

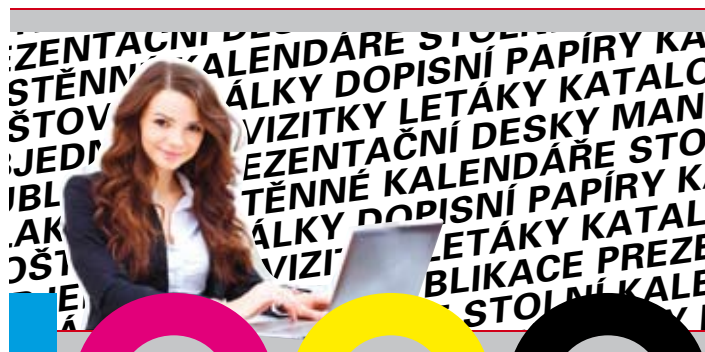
Tel.: +420 605 163 108

Fr. Sochora 561

378 16 Lomnice nad Lužnicí

www.geodeziejih.cz

info@geodeziejih.cz

TISKD01000.CZ

Ceník inzerce v Lomnických listech

1 strana A4	800,- Kč	6 x 9 cm	200,- Kč
1/2 strany A4	500,- Kč	Řádková inzerce	100,- Kč
1/4 strany A4	300,- Kč		

Při opakovaném podání inzerátu bude poskytnuta sleva 10 %.

Více informací na adrese:
lomnickelisty@gmail.com

Chcete být informováni o aktuálním dění v našem městě? Chcete dostávat novinky a informace o kulturních akcích jako první? Jednoduše zadejte svůj e-mail na stránkách www.lomnice-nl.cz, v sekci „novinky e-mailem“ a můžete se těšit na pravidelné týdenní aktuality.

Lomnické LISTY – vydává město Lomnice nad Lužnicí, číslo 4/2014, ročník XIV. Redakce: Informační a kulturní středisko, náměstí 5. května, 378 16 Lomnice nad Lužnicí, e-mail: lomnickelisty@gmail.com. Redakci nevyžádané příspěvky se nevracejí, názor redakce nemusí být totožný s názorem autora. Za správnost příspěvků ručí autor. Za všechny zasláné příspěvky předem děkujeme. Uzávěrka příštího čísla: 15. 4. 2014. Tištěné vydání je k dispozici v Městské knihovně nebo v prodejně Pekařství MPM. Grafické zpracování a tisk: Tisk Pětka s.r.o., Horova 1631, 252 63 Roztoky.